

Ἐνθ δέ Σεις θά παίζετε πρός γενικήν χαράν
καὶ θά ἔκμηδενίωνται τῶν Τούρκων αἱ πλεκτάναι,
ὅ περιουσίος λαὸς θά παίζῃ ταμπουράν:
«Καραϊσκακή Ἀρχηγὲ καὶ πρώτες καπετάνε.»

Ἄς ἔχῃ δόξαν καὶ τιμὴν ἡ νεαρὰ πορφύρα,
καὶ ὅπως ἐμάγευε τὸ πάν ή τοῦ Ὀρφέως λύρα
καὶ δι' ἔκινης ἀμύχοι συνεχινοῦντο λίθοι
θά ἡμερώσετε καὶ λεῖς τὰ τῶν Ἐλλήνων πλήθη,
καὶ τροπαιούχους θά δέρετε κατά βαρβάρων νίκας
καὶ θά ἐλευθερώσετε τὰς τῶν προγόνων θήκας.
Σπουδάσετε πᾶν ὄργανον, Διάδοχες μεγάλες,
καὶ ἀς ἐκπλαγὴ ἐμβόρτητος ἡ τῶν ἀμεύσων ποίμνη,
ἔνθ δὲ φάλλοι πρὸ Γιανῶν ὃ Δαινοὶ τὸ πάλαι
τοῦ Βασιλέως του Σχοδὸς τὰ τρόπαια ἔχυνεις.

Αὐτὰ ἐλπίων σταματῶ καὶ μένω Φασούλῆς,
διδάσκαλος τοῦ ταμπουρᾶ καὶ δοῦλος τῆς Αὐλῆς.

Δρός ἀτὸς λάθε, τρεῖς ἀτὸς ἔσθε,
καὶ ἄλλο ἔσφυνο ταξεῖδι.

Μᾶς φεύγεις καὶ ἡ Βασιλίσσα ἡ Μεγαλειοτάτη,
πάει τῆς Αλεξάνδρας της νά δῆτα γεννητούρα,
καὶ ἀτὸς πρέχωντας καὶ ἔμεις καὶ τὸ Παλάτι
τῆς λέμε Κατευόδι της μ' ὑψήλες καὶ μὲ σαντούρια.

Ἄγορι τῆς ἔνχόμεθα σωστὸν νά γεννηθῇ
καὶ ἄγιον Ρώσου δούμα εἰς τοῦτο νά δοῦθ,
εὐχέμεθα δὲ λαστα νὰ μὴ μᾶς τὴν πειράζῃ
καὶ ἀν τὸν Βοσπόρου τὰ νερά στὸ γυρισμὸ δράξῃ,
νά εὔρη, σπῶς καὶ ἀλλοτε, ύποδοχὴν μεγάλην,
δὲ Χαρίτην δὲ Χαρέτηλον νά τῆς προσφέρη πάλιν
διάφορα ὀπωρικά, κορόμηλα καὶ τζελέρα,
τῆς πρὸς ἥμᾶς ἀγάπης του σημεῖα ὀλόφανερα.

Καὶ ὀλέγασε ποικελέσας,
μ' ἄλλους λόγους ἄγγελεις.

Σαντὸν βοήθει, σύγγραμμα τοῦ Σμάτις γλαφυρόν,
τὰ μελίστα κατάλληλον εἰς τοῦτον τὸν καιρόν,
μὲ καλλος, μὲ κομψότητα, μὲ τόσα νέα πράγματα,
μὲ σοφιτάτες συμβουλαὶ, μὲ ὄφελιμα διδάγματα.
Ἀντὸ δὲ τὸ πολεμεῖον βιδίον, συμπολέται,
εἰς τῆς Ἱστίας τὸ γνωστὸν Κατεστήμα τα πωλεῖται.
Ἄλλα τὰ μελετήματα τοῦ Βελβίτη τοικίσα,
διοῦ ὅκτω χριέντα δὲ ἀποτελέσουν φύλλα,
ἔντος μικροῦ ἁκιδίονται δικάναια Κοντούρων,
δὲ τική των διδραχμοῖς . . . εἴπα πολλὰ καὶ σῶνει.
Καὶ τοῦ Πολίτου ἐπιτει τὸ μέγα Λεξίκον,

μὲ ἄλλους λόγους τὸ πολὺ Ἐγκυλοπαθικόν,
τὸ εἰκοστὸν καὶ δύο δισκάδες φυλλάδιον
καὶ εἰς αὐτὸ εἰρύτατον ἀνοίγεται τὸ στάδιον.
Τοῦ Μηλικράκην ἐν αὐτῷ σπουδαῖα πράγματα εἰς
καὶ δρόφα καὶ ὄνόματα πολλά τε καὶ παντοῖα.
Ἄλλ' δημος καὶ δη Προμηθεύς, τὸ Περιοδικόν,
τὰ μελά περισπύθεστον καὶ ἐπιστημονικόν,
μεγάλης δεξιώσεως καὶ διποδοχῆς τυγχανεῖ
καὶ δεστὶς τοῦτο μελετῇ ποτὲ τοῦ δὲν τὰ χάνει.
Οὐ μὴ ποιεύεστε καὶ ἡμὲν τὸν ταπεινὸν πας δοῦλον
πῶς καὶ δη Θύμης ἡ γνωστὴ τῶν δρόδο Αγγελοπούλων
θά ωραλόρη ὡς πριν τὸν κέρμον της Ἐλλαδος
καὶ δι' αὐτῆς θά φωτισθῇ τῶν δικαστῶν ὃ κλαδός.
Περὶ αὐτῆς καὶ ἀλλοτε θά εἰπωμεν πολλάκις . . .
εἰς τοῦτος δη Κυνουρίες, δη Γάγκρος Παντελέκης,
νέος πολὺ δραστήριος, λεβέντης ζηλευτός,
διδάκτορ της Ἰατρικῆς ἐγένετο καὶ αὐτὸς,
καὶ δὲ ἀμοιβήν τῶν κόπων του λίκεν καλέστες ἐπηρε
καὶ ἀμέσως τοῦ ἱνούθησαν αἱ τῶν ἀρρώστων θύει.
Ἄλλ' δημος καὶ γεμάλιον δὲ φύλωμαν τραχύδιοι . . .
ἡ προφίλη ἀνεψια τοῦ βουλευτοῦ Σκουλούδη,
ποὺ μοιδοῦν τὸ φράκο του να τρέχω στοὺς χοροὺς
καθόντον εὐρισκόμεθα εἰς δυστυχείς καιρούς,
ἡ Ἐλλάς ἡ χειροβούροτος η τοῦ Ἀθηναγόνους
ἡρρακινότητα κατ' αὐτὰς ἐν μέσῳ ὀλίγων φίλων
μὲ τὸν Μεσοβλήν τὸν γνωστὸν εἰς τοῦ ἀρίστου γένους
καὶ ἔγραψεν τῶν τῶν νυμφῶν καὶ τῶν γαμβρῶν τὸ φύλον.
Μὲ δὲν ἀξίζει τίποτα ἡ ἀκρίβη της πρότα
δον ὡς χρήσις ἡ σερινή καὶ πολλή της γάλικα.
Και νῦν εὐχόμενοι καὶ ἡμέτερον γαλάνην
δὲ ἰδωμεν τὸ θαυμαστὸν Ἑταῖρον στὸν Σελήνην.
Καλαποδέκτης δ δεινός πρὸς τὰ ἀκεῖς μὲ φέρει
μὲ ἀλας Ἀττικώτατον καὶ ἀκρότον πιπέρι.
Τι πράγματα πειράγε καὶ δυντας θαυμαστά! . . .
Ιδιαίτερα δ Ρωμῆδος παντοῦ τὸ συνιστε.
Μὲ καὶ τὰ λόγια της Καρδίας τοῦ Κωνσταντίνου Μάνου
τὰ θεωρι ἀντέξας ποιητικον στερένου.
Οι στήχοι του μελίρρυτοι, μετοι ζωῆς καὶ σφρίγους...
νομίζω νέους δὲ αὐτὸν πῶς ἔχουμεν ὀλίγους. . .

Καὶ μιὰ ἔχωριστη
καὶ πρὸ καιροῦ γνωστή.

Φωκόλ, γραβάταις διμαλεκταῖς, διάφορα καπέλα
τοῦ Λίνκολυ, Μπένετ καὶ Λεβίλλ, ποὺ εἶναι μία τρίλια,
ρεπούμπλικαις ἀντάμικαις, μπακετούνια, μανικέτις,
στολίδια διλῶν τῶν εἰδῶν καὶ ἀλλα καμπατίτια,
διλα τῆς δράς πράγματα καὶ ἀλλιθεῖς δράτι,
πωλοῦνται εἰς τὸ μαγαζή Βασιλη τοῦ Κασόδην,
δου εὐρίσκεται κοντά εἰς τὴν Κανοκαρέα,
καὶ δὲ τρέξη μὲ τὰ τέσσερα τὸ καθέ κουφατίδνι.

Ο Ρωμῆδος γνωστὸν εᾶς κάνω — πᾶς ἕτη σκηνῆ μου ἀνέβη,
— στὴν Νέστολιν ἀπέων — καὶ ἄπο τοῦς συνορεῖς
μὲ ζευδοχίτον Σάδη, — δηδοῦτο λέπτη τρεῖς ἀτὸς ἔσθι,

μὲ Σημίειον, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλη οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως μάδρα, — ποτὲται ἀλλοτε μεμρῆ.

— Ετ τοῦ τυπογραφείου ο Κορίνθιος τῆς καλῆς, ἀδες τοῦ Προστετούς ποιητοῦ πολές.